

Pengeanbringelse paa det danske Penge-marked, men der er for det enkelte Pengeinstitut tillige Spørgsmaal om, hvordan en saadan Anbringelse virker for dette enkelte Institut, og selv om man derfor tror paa Muligheden for en samlet Pengeanbringelse, kan man godt nære Betænkeligheder for sit eget Bankinstitut med Hensyn til det Resultat, der vilde fremkomme netop for dette. Det er saadanne Betænkeligheder, man fra Bankernes Side har fremhævet, naar jeg nævnte Spørgsmaalet for dem om at danne et Konsortium, medens de derimod har stillet sig ret forstaaende overfor Spørgsmaalet om, at Staten skulde udbyde Obligationerne direkte gennem alle Banker og alle Vekselererfirmaer, idet der saa skulde betales en mindre Provision derfor. Jeg er for mit eget Vedkommende ikke i Tvivl om, eller i hvert Fald tror jeg paa, at det sidste ogsaa vil blive den Art Afsætning, som vil give Staten det største Udbytte, idet det er klart, at Bankerne, hvis de skal overtage Laanet, vil forlange en ikke ubetydelig Risikopræmie, som formentlig ikke er nødvendig i Øjeblikket.

Paa Grund af, at der saaledes ikke paa Forhaand er Aftale om en Overtagelse til en bestemt Kurs, findes der heller ikke i Lovforslaget nogen Bestemmelse om, til hvilken Kurs disse Obligationer skal afsættes, idet jeg har ment, at det burde overlades til Finansministeriet paa det Tidspunkt, da Obligationerne udbydes, at fastsætte en passende Kurs. Hvis der i Øjeblikket skal fastsættes en Kurs, staa man overfor en meget stor Usikkerhed, og det er naturligvis en af Grundene til, at Bankerne ikke har ønsket at danne et Konsortium, i hvert Fald ikke paa et for tidligt Tidspunkt: at man ikke ved, hvorledes Obligationensmarkedet bevæger sig. Enhver, der har fulgt Bevægelsen i Obligationensmarkedet i den senere Tid, ved, at det er i en meget usikker Ligevægt, hvis man overhovedet kan tale om Ligevægt i denne Forbindelse, at der snart er Opgang og snart Nedgang, saaledes at man i Virkeligheden ikke en fire, fem Dage eller en Uge forud kan sige, hvilken Pris bestemte Arter af Obligationer kan udbydes til med Sandsynlighed for at blive overtaget. Jeg mener derfor, det er det heldigste forretningsmæssigt set at lade dette Spørgsmaal staa hen indtil det Tidspunkt, da Obligationerne udbydes. Der kan ikke være Tale om Uger, men om Dage, hvis man vil have Sikkerhed for, at Udbydelsen sker til en passende Kurs.

Det er jo heller ikke ukendt i dansk

Lovgivnings Historie, at der vedtages Udstedelse af indenlandske Obligationer, uden at det fastsættes, hvilken Kurs de skal afhændes til. Lovgivningsmagten har været ude for saadanne Spørgsmaal før, hvor der ikke var Mulighed for at fastsætte en Kurs, og saa har man naturligvis ladet Kursen staa in blanco. Det Laan paa 30 Mill. Kr., der blev optaget i 1923 med 10 Mill. Kr. i hvert af 3 Aar, et Laan, som skulde optages ved Udstedelse af Obligationer, kunde der jo ifølge Sagens Natur ikke sættes Kurs paa. Man kunde maaske have sat Kurs paa de første 10 Mill. Kr., men man kunde selvfølgelig ikke gøre det for de to følgende Aar, fordi man ikke kunde bestemme Kursen, naar man ikke havde Sikkerhed for, hvad Obligationerne kunde sælges til. Den samme Usikkerhed foreligger i Virkeligheden i Øjeblikket; selv om der ikke her er Tale om saa langt et Tidsrum, er Forholdenes Natur af en saadan Art, at man maa sige, der er en meget stor Risiko ved i Øjeblikket at fastsætte Kursen, og jeg tror derfor, det vil være det heldigste, om Lovgivningsmagten overlader til Ministeriet at fastsætte Kursen paa det Tidspunkt, da Obligationerne skal udbydes, og det er ogsaa noget, som har været anvendt tidligere. Jeg har selv nydt godt af en saadan Tillid, der ganske vist ikke var vist mig direkte, men ifølge Bestemmelsen i Loven af 1923 om Optagelse af et 10 Mill. Kr.s Obligationslaan blev dette Laan jo optaget af Finansministeriet efter dets bedste Skøn, og jeg havde det Indtryk, at vi fik en rigtig god Pris for de Obligationer, vi solgte den Gang. Jeg tvivler derfor heller ikke om, at det vil give den bedste Pris her, hvis vi har frie Hænder og kan bestemme paa det afgørende Tidspunkt, hvor meget der kan forlanges.

Maa jeg endelig gøre endnu en Bemærkning om dette indenlandske Laan, thi der er en vis Forbindelse mellem dette og det udenlandske Laan. Det udenlandske Laan foreslaas, som jeg nævnte, optaget med 30 Mill. Dollars, hvad der er en meget større Sum, end der i Øjeblikket behøves til med den givne Kurs at dække de 27,5 Mill. Dollars, som skal tilbagebetales, men det var nødvendigt at udbyde Laanet til 30 Mill. Dollars. Hvis der f. Eks. havde været Tale om en 5 pCt. Type, vilde Underkursen jo have været væsentlig større, end den er nu, og saa skulde der mindst bruges 30 Millioner til at dække de 27,5 Millioner. Der er altsaa udbudt 30 Mill. Dollars for at skabe Mulighed for begge Kurser. Det vil ogsaa være naturligt at tage de 30 Mill.